

Κυριακή ΙΑ΄ Λουκά: σχετικά με την παραβολή των βασιλικών γάμων (Άγιος Ιωάννης Χρυσόστομος)

Categories : [ΘΕΟΛΟΓΙΑ](#)

Date : 15 Δεκεμβρίου, 2017

(Λουκά ιδ΄16-24)

Επιλεγμένα αποσπάσματα από την ομιλία ΕΘ΄

«Και αποκρινόμενος ο Ιησούς είπε πάλι με παραβολές: Η βασιλεία των ουρανών μοιάζει με άνθρωπο βασιλέα, ο οποίος έκανε τους γάμους του υιού του. Και έστειλε τους δούλους του να καλέσουν τους καλεσμένους στους γάμους, αλλά αυτοί δεν ήθελαν να έλθουν. Πάλι έστειλε άλλους δούλους, λέγοντας: Πείτε στους καλεσμένους: το γεύμα μου είναι έτοιμο, οι ταύροι και τα μοσχάρια μου είναι σφαγμένα και όλα είναι έτοιμα· ελάτε στους γάμους. Αυτοί όμως έδειξαν αδιαφορία και μετέβησαν, άλλος μεν στο χωράφι του και άλλος στην επιχείρησή του, οι δε υπόλοιποι, αφού συνέλαβαν τους δούλους του, τους κακοποίησαν και τους φόνευσαν. Όταν όμως ο βασιλεύς τα άκουσε αυτά, οργίστηκε και έστειλε τον στρατό του, εξολόθρευσε εκείνους τους φονείς και κατέκαυσε την πόλη τους. Τότε λέγει στους δούλους του· Ο μεν γάμος είναι έτοιμος, αλλά οι καλεσμένοι δεν ήσαν άξιοι. Πηγαίνετε στα σταυροδρόμια και όσους θα βρείτε καλέστε τους στους γάμους. Και αφού βγήκαν οι δούλοι στους δρόμους, μάζεψαν όλους όσους βρήκαν, κακούς και καλούς, και γέμισε η αίθουσα των γάμων από τους καλεσμένους. Όταν όμως εισήλθε ο βασιλιάς για να δει τους καλεσμένους, είδε κάποιο άνθρωπο που δεν είχε ένδυμα γάμου και του λέγει· Φίλε, πώς εισήλθες εδώ χωρίς να έχεις το ένδυμα του γάμου; Αυτός δε δεν απάντησε. Ο δε βασιλιάς είπε στους υπηρέτες· Δέστετέ τον πόδια και χέρια και ρίξτε τον στο σκότος το εξώτερο· εκεί θα είναι το κλάμα και το τρίξιμο των δοντιών· διότι πολλοί είναι οι καλεσμένοι, λίγοι όμως οι εκλεκτοί».

Αντιλήφθηκες τη διαφορά που υπάρχει μεταξύ της προηγούμενης παραβολής του υιού του κτηματία που θανάτωσαν οι κακοί γεωργοί και αυτής εδώ της παραβολής των δούλων;

Αντιλήφθηκες ότι υπάρχει μεγάλη μεν συγγένεια μεταξύ των δύο παραβολών, αλλά και πολύ μεγάλη διαφορά; Καθ' όσον και αυτή δείχνει και του Θεού την μεγάλη **μακροθυμία** και την **πρόνοια** και την ιουδαϊκή αγνωμοσύνη. Αλλ' αυτή έχει και κάτι επιπλέον από εκείνη. Διότι **προλέγει μεν και την έκπτωση των Ιουδαίων και την κλήση των εθνικών**, αλλά μαζί με αυτά **δείχνει και την ορθότητα**

του βίου και πόση τιμωρία επιφυλάσσεται για εκείνους που θα επιδείξουν αδιαφορία. Και πολύ ορθά αυτή η παραβολή αναφέρεται μετά από εκείνη. Διότι, επειδή είπε ότι «*θα δοθεί η βασιλεία του Θεού σε έθνος που θα παράγει τους καρπούς της*», αποκαλύπτει λοιπόν εδώ και σε ποιο έθνος θα δοθεί· και όχι μόνον αυτό, αλλά δείχνει και πάλι την απερίγραπτη πρόνοια του Θεού προς τους Ιουδαίους. Διότι σε εκείνη μεν την παραβολή φαίνεται να τους καλεί πριν από την σταύρωση Του, ενώ σε αυτήν και μετά την σφαγή Του φροντίζει να τους προσκαλεί κοντά Του. Και τότε που έπρεπε αυτοί να υποστούν την πιο φοβερή τιμωρία, ακριβώς τότε και στους γάμους τους προσκαλεί και τους τιμά με την ανωτάτη τιμή. Και πρόσεχε ότι και στην παραβολή των κακών γεωργών δεν προσκαλεί πρώτα τους εθνικούς, αλλά τους Ιουδαίους, το ίδιο επίσης κάνει και εδώ. Αλλά όπως ακριβώς εκεί, τότε έδωσε τον αμπελώνα στους άλλους, όταν δεν θέλησαν να Τον δεχθούν αλλά και Τον σφαγίασαν όταν ήλθε, έτσι και εδώ, τότε κάλεσε άλλους στους γάμους, όταν δεν θέλησαν αυτοί να έλθουν. Τι λοιπόν θα μπορούσε να θεωρηθεί μεγαλύτερο από αυτή την **αχαριστία τους**, από τη στιγμή που αποσκιρτούν την ώρα που προσκαλούνται στους γάμους; Διότι ποιος δε θα προτιμούσε να έλθει σε γάμους βασιλέως και μάλιστα σε γάμους του υιού του βασιλέως;

Και **γιατί, θα πει κάποιος, ονομάσθηκε το γεγονός αυτό «γάμος»;** Για να γνωρίσεις την **φροντίδα του Θεού, την μεγάλη αγάπη Του προς εμάς**, το χαρμό του γεγονότος, διότι τίποτε το λυπηρό δεν υπάρχει εκεί ούτε δυσάρεστο, αλλά όλα είναι γεμάτα από πνευματική χαρά. Για τον λόγο αυτό και ο Ιωάννης τον ονομάζει «*νυμφίον*» (Ιω.3, 29), για τον λόγο αυτό και ο Παύλος λέγει· «*σας έχω ενώσει με δεσμούς αρραβώνος προς ένα άνδρα, δηλαδή τον Χριστό, για να παρουσιάσω την ψυχή σας αγνή και καθαρή προς αυτόν, ως παρθένο και πνευματική νύφη*» (Β΄ Κορ. 11, 2)· και αλλού πάλι· «*Αυτό το μυστήριο είναι μεγίστης σπουδαιότητας· κατά την γνώμη μου λοιπόν αναφέρεται στην πνευματική ένωση Χριστού και Εκκλησίας*» (Εφ. 5, 32). **Γιατί λοιπόν η νύμφη-Εκκλησία δεν αρραβωνίζεται με τον Πατέρα, αλλά με τον Υιόν;** Διότι η νύμφη που αρραβωνιάζεται με τον Υιό, **συνδέεται και με τον Πατέρα**. Καθόσον η Γραφή αναφέρει αυτό ή εκείνο χωρίς καμία διάκριση, διότι ο Υιός είναι ομοούσιος του Πατέρα.

Με αυτήν επίσης την παραβολή προείπε και την ανάσταση. Επειδή δηλαδή προηγουμένως μίλησε για τον θάνατό Του, δείχνει τώρα ότι και μετά τον θάνατο, τότε θα γίνουν οι γάμοι, τότε θα έλθει ο νυμφίος. Αλλά όμως ούτε και έτσι γίνονται αυτοί καλύτεροι, ούτε ημερότεροι· τι θα μπορούσε να υπάρξει χειρότερο από αυτό; Και αυτό είναι η **τρίτη κατηγορία**. **Η πρώτη είναι ότι φόνευσαν τους προφήτες· η δεύτερη ότι φόνευσαν και τον Υιό· στη συνέχεια, αν και εφόνευσαν τον Υιό, και καλούνται στους γάμους του φονευθέντος Υιού από τον ίδιο τον φονευθέντα, δεν προσέρχονται, αλλά προβάλλουν δικαιολογίες, ζεύγη βοδιών, αγρούς και γυναίκες**. Μολονότι βέβαια οι προφάσεις

φαίνονται δικαιολογημένες, αλλ' από εδώ διδασκόμαστε ότι και αν ακόμη είναι αναγκαία τα υλικά καθήκοντά μας, πρέπει πριν από όλα να προτιμώνται τα πνευματικά.

Και η πρόσκληση δεν γίνεται την τελευταία στιγμή, αλλά πριν από πολύ χρόνο. Διότι λέγει «πείτε στους καλεσμένους»· και πάλι· «καλέστε τους καλεσμένους», πράγμα που έκανε μεγαλύτερη την κατηγορία. Και **πότε καλέστηκαν; Κατ' αρχήν με όλους τους προφήτες και ύστερα διά του Ιωάννου**· διότι προς τον Χριστόν τους έστειλε όλους, λέγοντας· «Εκείνος πρέπει να αυξάνει, εγώ δε, ο πρόδρομός του, να μικραίνω, ώστε όλοι πλέον να ακολουθούν εκείνον και όχι εμένα» (Ιω. 3, 30). Αλλά και **με τον ίδιο τον Υιό Του**· διότι λέγει· «Ελάτε κοντά μου όλοι όσοι μοχθήτε και κοπιάζετε και είσθε φορτωμένοι από το βάρος των αμαρτιών και των θλίψεων και των πλανών και εγώ θα σας αναπαύσω και θα σας ξεκουράσω» (Ματθ. 11, 28)· και πάλι· «Εάν κάποιος διψά, ας έλθει προς εμένα και ας πει». Και **δεν τους καλούσε μόνο με λόγια, αλλά και με έργα και μετά την Ανάληψη** διά του Πέτρου και των συνεργατών του. «Διότι», λέγει, «αυτός που ενήργησε στον Πέτρο, ώστε να γίνει απόστολος των περιτμημένων, ενήργησε και εμένα, ώστε να γίνω απόστολος στα έθνη» (Γαλ. 2, 8). Διότι επειδή οργίσθηκαν μόλις είδαν τον Υιό και Του εφόνευσαν, στη συνέχεια τους προσκαλεί διά των δούλων. Και **για ποιο πράγμα τους καλεί; Για μόχθους και κόπους και ιδρώτες; Όχι, αλλά για απόλαυση**· διότι λέγει· «οι ταύροι μου και τα καλοθρεμμένα θρεφτάρια έχουν σφαγεί». Πρόσεχε πόσο πολύ πλούσιο είναι το συμπόσιο, πόσο μεγάλη η τιμή που τους γίνεται. Και όμως ούτε και έτσι φιλοτιμήθηκαν, αλλά **όσο μεγαλύτερη μακροθυμία έδειχνε, τόσο μεγάλωνε η σκληρότητά τους**. Και δεν ήλθαν όχι επειδή ήταν απασχολημένοι, αλλά **από αδιαφορία**.

Πώς λοιπόν άλλοι μεν προβάλλουν ως δικαιολογία γάμους και άλλοι ζεύγη βοδιών; Ασφαλώς αυτά είναι απασχόληση. Δεν είναι καθόλου απασχόληση· διότι **όταν υπάρχει πρόσκληση για πνευματικά πράγματα, δεν είναι αναγκαία καμία άλλη απασχόληση**. Έχω την εντύπωση ότι χρησιμοποίησαν αυτές τις προφάσεις για να τις προβάλλουν ως **προκαλύμματα της αδιαφορίας τους**. Και δεν είναι μόνο αυτό το φοβερό, το ότι δεν ήλθαν δηλαδή, αλλά το πιο φοβερό και το μεγαλύτερο δείγμα της παραφροσύνης τους είναι το ότι **έδειραν χωρίς κανένα οίκτο αυτούς που ήλθαν**, τους κακοποίησαν και τους φόνευσαν· αυτό ήταν χειρότερο από το προηγούμενο. Διότι εκείνοι μεν [:οι υπηρέτες του γαιοκτήμονα που θανάτωσαν οι κακοί γεωργοί στην προηγούμενη παραβολή] ήλθαν για να ζητήσουν τη σοδειά και τους καρπούς και εσφάγησαν, ενώ αυτοί καλώντας αυτούς στους γάμους αυτού που εσφάγη από αυτούς, φονεύονται και αυτοί. Τι μπορεί να εξισωθεί με αυτή τη μανία; Γι' αυτό το πράγμα κατηγορώντας τους ο Παύλος, έλεγε: «Αυτοί οι οποίοι και τον Κύριο εφόνευσαν και τους ίδιους τους προφήτες και εμάς κατεδίωξαν» (Α' Θεσσ. 2, 15).

Έπειτα για να μη λένε ότι είναι αντίθεος και για τούτο δεν προσερχόμαστε, άκουσε τι λένε αυτοί που τους προσκαλούν· «ο Πατήρ είναι αυτός που κάνει τους γάμους και ο ίδιος τους προσκαλεί». Τι ακολουθεί στην συνέχεια; Επειδή δεν θέλησαν να έλθουν, αλλά και εφόνευσαν αυτούς που ήλθαν να τους καλέσουν, κατακαίει τις πόλεις τους, και αφού απέστειλε στρατό, τους εξολόθρευσε. Αυτά δε τα λέγει, προλέγοντας τα όσα συνέβησαν επί Βεσπασιανού και επί Τίτου, και ότι και τον Πατέρα εξόργισαν, επειδή δεν πίστευσαν σ' Αυτόν· διότι Αυτός είναι εκείνος που επέτρεψε την καταστροφή τους. Για τον λόγο αυτόν και η άλωση της Ιερουσαλήμ δεν έγινε αμέσως μετά την σταύρωση του Χριστού, αλλά μετά σαράντα χρόνια, για να δείξει την **μακροθυμία Του**· η καταστροφή έγινε αφού φόνευσαν τον Στέφανο, αφού φόνευσαν τον Ιάκωβο, αφού κακοποίησαν τους αποστόλους. Είδες **πραγματοποίηση προφητειών** και ταχύτητα πραγματοποιήσεως αυτών; Διότι αυτά συνέβησαν ενώ ζούσε ακόμη ο Ιωάννης ο ευαγγελιστής και πολλοί άλλοι από αυτούς που συναναστράφηκαν τον Χριστό και ήσαν μάρτυρες των όσων συνέβησαν αυτοί που τα άκουσαν αυτά.

Πρόσεχε λοιπόν απερίγραπτη κηδεμονία. Φύτευσε αμπελώνα και όλα τα έκανε και τα τακτοποίησε· και μολονότι φονεύθηκαν οι δούλοι, έστειλε άλλους δούλους· και όταν και εκείνοι εσφάγησαν, έστειλε τον Υιό Του· και όταν και εκείνος εφονεύθη, τους καλεί και πάλι στους γάμους· αλλά δεν θέλησαν να έλθουν. Στη συνέχεια αποστέλλει άλλους δούλους· αυτοί όμως και αυτούς τους εφόνευσαν. Τότε λοιπόν καταστρέφει αυτούς, επειδή ήταν **αθεράπευτη η ασθένειά τους**. Το ότι βέβαια ήταν αθεράπευτη η ασθένειά τους, το απέδειξαν όχι μόνο τα όσα συνέβησαν, αλλά και το ότι, αν και πίστευαν και οι πόρνες ακόμη και οι τελώνες, αυτοί διέπραξαν όλα αυτά. Ωστε κατακρίνονται όχι μόνο από όσα διέπραξαν οι ίδιοι, αλλά και από όσα κατόρθωσαν οι άλλοι.

Εάν όμως κάποιος ήθελε να πει ότι δεν εκλήθησαν τότε οι εθνικοί, όταν δηλαδή μαστιγώθηκαν οι απόστολοι και έπαθαν τόσα πολλά, αλλά αμέσως μετά την ανάσταση (διότι τότε λέγει σε αυτούς, «πηγαίνετε και κάνετε μαθητές μου όλα τα έθνη»), θα μπορούσαμε να του πούμε, ότι και πριν από τη σταύρωσή Του και μετά από αυτήν με αυτούς εξ αρχής είχε συνδιαλλαγές. Καθόσον πριν από την σταύρωσή Του λέγει προς αυτούς· «Πηγαίνετε προς τα πρόβατα τα χαμένα του οίκου Ισραήλ» (Ματθ. 10, 6)· και μετά από τον σταυρό δεν τους εμπόδισε αλλά έδωσε εντολή προς αυτούς να κηρύσσουν το ευαγγέλιο. Μολονότι βέβαια είπε, «κάνετε μαθητές μου όλα τα έθνη», όταν όμως επρόκειτο να ανεβεί στον ουρανό, είπε σε εκείνους να κηρύξουν πρώτα. Διότι λέγει· «Θα λάβετε δύναμη, όταν θα έλθει το άγιο Πνεύμα σε εσάς, και θα γίνετε μάρτυρές μου και στην Ιερουσαλήμ και σε όλη την Ιουδαία και μέχρι τα πέρατα της γης»(Πρ. 1, 8). Και ο Παύλος πάλι· «Αυτός που ενήργησε στον Πέτρο, στέλνοντάς τον σε αποστολή γι' αυτούς που έχουν την περιτομή, ενήργησε και σ' εμένα στέλνοντάς με στους εθνικούς» (Γαλ. 2, 8). Για τούτο και οι απόστολοι αρχικά μετέβησαν προς τους Ιουδαίους και αφού διέμειναν επί πολύ χρόνο στην Ιερουσαλήμ,

στη συνέχεια, αφού εκδιώχθηκαν από αυτούς, τότε διασκορπίστηκαν στα έθνη.

Εσύ όμως πρόσεχε και στην περίπτωση αυτή την **φιλοτιμία του Κυρίου**. «Όσους θα βρείτε», λέγει, «καλέστε τους στους γάμους». Διότι πριν από αυτό που προανέφερα, κήρυτταν και προς τους Ιουδαίους και προς τους εθνικούς, και περνούσαν τον περισσότερο χρόνο τους διαμένοντας στην Ιουδαία, επειδή όμως επέμεναν οι Ιουδαίοι να τους επιβουλεύονται, άκουσε τον Παύλο που ερμηνεύει αυτή την παραβολή και λέγει τα εξής: «Σ' εσάς ήταν κατ' αρχάς αναγκαίο να κηρυχθεί ο λόγος του Θεού, επειδή όμως φανήκατε ανάξιοι να δεχθείτε τον λόγο του Θεού, στρεφόμαστε πλέον προς τα έθνη» (Πρ. 13, 46). Για τον λόγο αυτό λέγει και αυτός: «ο μεν γάμος είναι έτοιμος, οι καλεσμένοι όμως δεν ήσαν άξιοι». Βέβαια αυτό το γνώριζε και πριν να συμβεί, αλλά όμως για να μην τους αφήσει καμία πρόφαση αναισχύντου αντιλογίας, μολονότι τα γνώριζε, προς αυτούς πρώτα και ο ίδιος ήλθε, και άλλους απέστειλε στη συνέχεια και αποστομώνοντας έτσι εκείνους και διδάσκοντάς μας να κάνουμε ό,τι εξαρτάται από μας, και αν ακόμη πρόκειται κανείς να μην κερδίσει τίποτε από αυτό.

Επειδή λοιπόν δεν ήσαν άξιοι, «πηγαίνετε», λέγει, «όπου βγάζουν οι δρόμοι και καλέστε όσους θα βρείτε» και αυτούς που θα βρίσκονται εκεί κατά τύχη και τους περιφρονημένους. Επειδή δηλαδή συνεχώς έλεγε, ότι «πόρνες και τελώνες θα κληρονομήσουν τον ουρανό» (Ματθ. 21, 31) και «οι πρώτοι θα γίνουν τελευταίοι και οι τελευταίοι πρώτοι» (Ματθ. 19, 30) αποδεικνύει ότι αυτά δικαίως γίνονται, πράγμα που κατ' εξοχήν ενοχλούσε τους Ιουδαίους και τους πείραζε πολύ φοβερότερα αυτό και από την κατακρήμνιση του ναού, το να βλέπουν δηλαδή να εισάγονται οι εθνικοί και μάλιστα πολύ περισσότερο στη θέση εκείνη που ανήκε σε αυτούς.

Στη συνέχεια για να μην επαναπαυθούν και αυτοί απλώς και μόνο στην πίστη, τους ομιλεί και περί της κρίσεως για τις πονηρές πράξεις, των μεν απίστων για το ότι δεν προσήλθαν ακόμη στην πίστη, των δε πιστών για την ανάλογη φροντίδα που έδειξαν στη ζωή τους. Διότι στην περίπτωση αυτή «**ένδυμα**» είναι ο **τρόπος ζωής και οι πράξεις**. Και βέβαια **η κλήσις είναι έργο της χάριτος**. **Γιατί όμως ομιλεί με τόση ακρίβεια;** Για το ότι η μεν κλήση και η κάθαρση είναι έργο της χάριτος, το να παραμείνει όμως κανείς από αυτούς που κλήθηκαν και ενδύθηκαν καθαρά ενδύματα με τέτοια ενδύματα, οφείλεται στη φροντίδα αυτών που εκλήθησαν. **Η κλήση δεν έγινε εξαιτίας της αξίας τους, αλλά κατά θεία χάρη**. Έπρεπε λοιπόν η χάρη να αμείψει αυτόν που υπάκουσε και να μη δείξει ο τιμημένος τόση κακία μετά την τιμή που του έγινε.

Αλλά, θα πει κάποιος, **δεν απήλαυσα αυτά που απήλαυσαν οι Ιουδαίοι**. Και όμως απήλαυσε πολύ περισσότερο αγαθά. Διότι αυτά που ετοιμάζονταν για εκείνους, αυτά τα έλαβες εσύ. Για τον λόγο αυτό και ο Παύλος λέγει: «**Τα δε έθνη να δοξάσουν τον Θεό για την ευσπλαχνία Του προς αυτά**» (Ρωμ. 15, 9). Διότι αυτά που

προετοιμάζονταν για εκείνους σε όλη τη διάρκεια του χρόνου, αυτά εσύ τα έλαβες σε μία στιγμή χωρίς να είσαι άξιος. Για τον λόγο αυτό και αναμένει μεγάλη τιμωρία εκείνους που θα δείξουν αδιαφορία. Καθόσον, όπως ακριβώς εκείνοι τον προσέβαλαν που δεν προσήλθαν, έτσι και εσύ Τον προσβάλλεις με το να καθίσεις στην τράπεζα με τέτοιο διεφθαρμένο βίο. Διότι **αυτό σημαίνει η είσοδος με ρυπαρά ενδύματα**· το να φύγει δηλαδή κανείς από αυτήν τη ζωή με βίο ακάθαρτο· και ακριβώς για τον λόγο αυτό και «*αυτός που δε φορούσε ένδυμα γάμου*» σιωπούσε, όντας αναπολόγητος. Βλέπεις πως αν και είναι τόσο ολοφάνερο το πράγμα, **δεν τιμωρεί κατ' αρχήν, προτού ο ίδιος ο αμαρτωλός γίνει αίτιος της καταδίκης του**; Διότι, με το να μην έχει να πει τίποτε, κατέκρινε τον εαυτό του και έτσι οδηγείται προς τις απερίγραπτες τιμωρίες. Μη νομίσεις όμως ακούγοντας τη φράση «*σκότος το πυκνότατο*» ότι αυτός τιμωρείται κατ' αυτόν τον τρόπο, οδηγούμενος δηλαδή απλώς και μόνο οδηγούμενος σε σκοτεινό μέρος, αλλά οδηγείται εκεί όπου είναι το κλάμα και ο τριγμός των δοντιών. Αυτό δε το λέγει για να δείξει τα ανυπόφορα βάσανα.

Ακούστε όσοι απολάυσατε των μυστηρίων και περιβάλλατε την ψυχή σας με ρυπαρές πράξεις, αν και προσήλθατε στους γάμους. Ακούσατε από που προσκληθήκατε. Από τα σταυροδρόμια. Τι ήσαστε προηγουμένως; Χωλοί και ψυχικά ανάπηροι, πράγμα που είναι κατά πολύ χειρότερο από τον ακρωτηριασμό του σώματος. **Σεβασθείτε την φιλανθρωπία Αυτού που σας κάλεσε και κανείς ας μη συνεχίσει να μένει με ρυπαρά ενδύματα, αλλά ο καθένας ας φροντίζει για την στολή της ψυχής του.** Ακούστε, γυναίκες· ακούστε, άνδρες. Δε χρειαζόμαστε αυτά τα χρυσούφανα ενδύματα, που μας στολίζουν εξωτερικά, αλλ' εκείνα που μας στολίζουν εσωτερικά. Ενόσο θα έχουμε αυτά, είναι δύσκολο να ενδυθούμε εκείνα. **Δεν είναι δυνατόν να καλλωπίζουμε συγχρόνως και την ψυχή και το σώμα.** Δεν είναι δυνατό και στον μαμωνά να δουλεύεις και στον Χριστό να υπακούεις όπως πρέπει.

Ας εκδιώξουμε λοιπόν από πάνω μας αυτή τη φοβερή τυραννίδα. Διότι ούτε θα το ανεχόσουν με ευχαρίστηση εάν κάποιος την μεν οικία του την στόλιζε κοσμώντας την με χρυσά παραπετάσματα, εσένα όμως σε προσκαλούσε να καθίσεις στο τραπέζι του κουρελιάρη και γυμνό. Αλλά να, τώρα εσύ το κάνεις αυτό στον εαυτό σου· την μεν οικία της ψυχής σου, δηλαδή το σώμα, το καλλωπίζεις με άπειρα παραπετάσματα, την δε ψυχή σου την αφήνεις να κάθεται μέσα σε αυτό με κουρέλια. Δε γνωρίζεις ότι ο βασιλεύς της πόλεως πρέπει προπάντων να στολίζεται; Και ακριβώς για τον λόγο αυτόν για μεν την πόλη έχουν κατασκευαστεί παραπετάσματα από λινό, για δε τον βασιλέα αλουργίδα και στέμμα. Έτσι και συ, το μεν σώμα ένδυσέ το με πολύ ασήμαντη στολή, τον δε νου ένδυσέ τον με αλουργίδα και βάλε επάνω σε αυτόν στεφάνι και βάλε τον να καθίσει επάνω σε όχημα υψηλό και περίλαμπρο. Τώρα όμως κάνεις το αντίθετο· την μεν πόλη την καλλωπίζεις ποικιλοτρόπως, τον βασιλέα όμως νου του αφήνεις να σύρεται δεμένος οπίσω από τα

παράλογα πάθη. Δε σκέπτεσαι ότι κλήθηκες σε γάμο και μάλιστα γάμο Θεού; Δεν αναλογίζεσαι πώς πρέπει να εισέρχεται σ' αυτούς τους νυφικούς θαλάμους η καλεσμένη ψυχή, ενδεδυμένη δηλαδή με χρυσά κροσσωτά και καλλωπισμένη;

Θέλεις να σου δείξω αυτούς που είναι έτσι στολισμένοι; Αυτοί που έχουν ένδυμα γάμου; Ενθυμήσου εκείνους τους **αγίους**, περί των οποίων σας μίλησα παλαιότερα, που φορούν τρίχινα ενδύματα και κατοικούν στις ερήμους. Αυτοί κατ' εξοχήν είναι εκείνοι που φορούν τα ενδύματα εκείνων των γάμων· και αυτό γίνεται φανερό από το εξής· όσα δηλαδή βασιλικά ενδύματα και αν τους δώσεις, δε θα προτιμούσαν να τα λάβουν· αλλ' όπως ακριβώς ένας βασιλιάς, εάν κάποιος αφού λάμβανε το κουρελιασμένα ενδύματα του πτωχού, προέτρεπε αυτόν να ενδυθεί αυτά, θα βδελυσσόταν την στολή, έτσι και εκείνοι σιχαίνονται την βασιλική στολή. Και συμβαίνει αυτό σε αυτούς όχι για κάποια άλλη αιτία, αλλά για το ότι γνωρίζουν το κάλλος της δικής τους στολής. Για τον λόγο αυτό και το βασιλικό εκείνο ένδυμα το περιφρονούν σαν αράχνη. Και όλα αυτά βέβαια τους τα δίδαξε ο σάκος που φορούν· καθόσον είναι πολύ υψηλότεροι και λαμπρότεροι και από αυτόν τον ίδιο τον βασιλέα. Και αν μπορέσεις να ανοίξεις τις πύλες του νου τους και να εξετάσεις την ψυχή τους και όλο τον εσωτερικό τους κόσμο και αν ακόμη καταπέσεις στη γη, δε θα μπορέσεις να αντέξεις την λαμπρότητα της ομορφιάς τους και την λάμψη των ενδυμάτων εκείνων και την απαστράπτουσα συνείδησή τους.

[...] Τι λοιπόν; Δε θα προσφύγουμε προς μία τόσο μεγάλη μακαριότητα; Δε θα φορέσουμε καθαρά ενδύματα για να ακολουθήσουμε τους γάμους αυτούς, αλλά θα παραμείνουμε επαίτες, χωρίς να βρισκόμαστε σε καλύτερη μοίρα από τους ζητιάνους των δρόμων, μάλλον δε σε πολύ χειρότερη και αθλιότερη κατάσταση; Καθόσον είναι πολύ χειρότεροι από εκείνους όσοι πλουτίζουν παράνομα, και **είναι προτιμότερο να ζητιανεύει κανείς, παρά να αρπάζει**· διότι το μεν πρώτον είναι δυνατόν να συγχωρηθεί, το δεύτερο όμως είναι άξιο κατηγορίας· και **ο μεν ζητιάνος καθόλου δεν αντιστρατεύεται προς τον Θεό, αυτός που πλουτίζει αρπάζοντας τα αγαθά των άλλων όμως, παρανομεί και έναντι των ανθρώπων και έναντι του Θεού.**

Γνωρίζοντας λοιπόν αυτά και απορρίπτοντας την **πλεονεξία** εξ ολοκλήρου, ας προσπαθούμε να συγκεντρώνουμε περισσότερο ουράνιο πλούτο, αρπάζοντας με πολλή προθυμία την ουράνια βασιλεία. Διότι δεν είναι δυνατόν, δεν είναι δυνατόν κάποιος που είναι **ράθυμος** να εισέλθει σε αυτήν. Είθε δε αφού όλοι γίνουν πρόθυμοι και επάγρυπνοι να επιτύχουν αυτήν, με τη χάρη και φιλανθρωπία του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, στον οποίο ανήκει η δόξα και η δύναμις στους αιώνες των αιώνων. Αμήν.

(Πηγή: Ιερού Χρυσοστόμου "Άπαντα τα έργα", εκδ. σειρά "Έλληνες Πατέρες της Εκκλησίας", σελ. 401-431)

Η ΑΛΛΗ ΟΨΙΣ

Ψηλαφώντας την των πραγμάτων αλήθεια...

<https://alopsis.gr>

(Επιμέλεια κειμένου: Ελένη Λιναρδάκη, φιλόλογος)